

11 september

Gud är överallt – även på nätet?

Inför kyrkovalet kommande helg så trängs olika röster i samhällsdebatten om att föra fram just sin syn på vad kyrkan ska vara och göra i framtiden. De flesta tycks överens om att kyrkan är viktig, men motiverar det tyvärr oftast med floskler som ”en plats för gemenskap där alla är välkomna”. Naturligtvis ska kyrkan vara öppen för alla – men till skillnad från en fritidsgård eller kommunhus så ska den bidra med någonting mer än att vara ett socialt forum som värnar de demokratiska rättigheterna.

Det måste få finnas utrymme i kyrkan för ordentliga teologiska diskussioner som inte till varje pris ska ske på det politiskt korrekta språket. Kyrkan måste få vara, i dagens mening, en smula obekväm. Guds- och kärleksbudskapet är centralt i kristendomen, men måste också få kompletteras med frågor om moral, etik och individens ansvar. Det kravlösa och glättiga tilltalet som Svenska kyrkan gett vika för under en längre tid, slår tillbaka i form av minskat intresse. Samtidigt, paradoxalt nog, ökar intresset för något ännu värre – fenomen eller aktiviteter som kyrkan anordnar, som egentligen har väldigt lite att göra med dess kärnverksamhet.

På kyrkans affischer om konfirmation som finns till beskådan, åtminstone i huvudstaden, är budskapet entydigt: ”Det viktigaste med konfirmationen är du”. Du – ett så litet ord men som får så stor betydelse i ett sammanhang där det rimligen borde vara någonting annat som står i centrum. Problemet med att den vanliga vardagens individcentrerade språk nästlar sig in i områden som det andliga, är att avståndet mellan de två polerna till slut krymper så mycket att de så småningom förlorar sitt syfte.

På Svenska kyrkans hemsida finns det numera möjlighet att be on-line. Den som vill kan skicka sina böner ut i cyber-rymden. ”Gud är och finns överallt” får plötsligt en annan slags betydelse. Många ber om det som böner ofta kan tänkas innehålla: tillfrisknande för anhöriga som är sjuka och om ny kraft för att orka leva. En bön som fångar den uppmärksamma läsaren skiljer sig från de andra, i det att den har kyrkan som föremål för sin omsorg. ”Käre Gud, befria kyrkan från partipolitik och cesaropapism, I Jesu Kristi namn. Amen”.

Det är just det här som rör till det för kyrkan – att den delvis är skiljd från staten, men ändå inte. Så länge politiken har ett finger med i spelet så kommer kyrkan alltid vara utsatt för ideologiska korruptioner. Snart kommer det inte att gå att se skillnaden mellan de världsliga och icke-världsliga rummen. Att Gud skall finnas överallt behöver inte betyda att han finns på samma sätt i allt. Och det är rimligt att tvivla på ifall han verkligen håller till på nätet alla gånger.

Anna Rennéus Guthrie/SNB